

Recenzja rozprawy doktorskiej pani Natalii Leksy

Analiza przepływów krwi w tętnicach szyjnych u pacjentów przed i po operacji endarterektomii i angioplastyce balonowej z implantacją stentu.

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska lek. Natalii Leksy została przygotowana w standardowy sposób, czyli w oparciu o przeprowadzone badania własne, z opisem zastosowanych metod badawczych, prezentacją wyników, dyskusją oraz wnioskami. Tekst rozprawy został przez autorkę opracowany i podzielony w klasyczny sposób, tzn. na wstęp, poprzedzony wykazem skrótów, cel i założenia pracy, materiały i metody wykorzystane w badaniach, wyniki i dyskusję wraz z wnioskami, a także spis piśmiennictwa. Ostatnie rozdziały obejmują spis rysunków i tabel oraz streszczenia w języku angielskim i polskim zaś całość liczy 116 stron.

Wstęp zajmuje jedynie niespełna półtorej strony wprowadzenia do tematu rozprawy, zaś po nim następują kolejne części pracy, w których doktorantka przedstawia dane dotyczące udaru mózgu, analizy przepływów krwi z opisem ośmiu ważniejszych tętnic oraz zaopatrywanego przez nie obszaru. Kolejnych kilka stron poświęcone jest ultrasonografii dopplerowskiej, budowie aparatu do USG, wskazaniom do wykonywania badań ultrasonograficznych tętnic szyjnych. Następnie autorka przedstawia standardowe pomiary prędkości, badania dopplerowskie, stenty i parametry, które determinują optymalne działanie stentów bioresorbowalnych, obrazowanie przepływu krwi za pomocą ultrasonografii, w tym wewnątrznaczyniowej przed i po zabiegu wprowadzenia stentu lub operacji.

Wprowadzenie do rozprawy kończą opisy wykorzystania metody rezonansu magnetycznego, ultrasonografii oraz obrazowania wewnątrznaczyniowego w obrazowaniu

funkcjonalnym, a także ultrasonografii naczyń po udarze mózgu. W tej części rozprawy, niezrozumiałe jest umieszczenie rozdziału pt. Przegląd literaturowy dotyczący ultrasonografii. Rozdział ten powinien znaleźć się na końcu rozprawy, a ściślej w części poświęconej dyskusji. Wydaje się, że cała część wprowadzająca czytelnika do rozprawy powinna być ujęta w postaci zatytułowanej „Wstęp” a wymienione później kolejne rozdziały powinny stanowić odpowiednie podrozdziały Wstępu. Taki układ pracy bardziej odpowiada klasycznym rozprawom doktorskim i poprawia przejrzystość przekazu całej rozprawy przygotowując czytelnika do kolejnych rozdziałów pracy. Część pracy poświęcona celom została przedstawiona zwięźle.

Rozdział prezentujący zastosowane metody badawcze został nieco niezręcznie nazwany „Materiały i metoda”. Proponuję w odniesieniu do prac klinicznych używać określeń „Pacjenci” a nie „Materiały”. Tytuł rozdziału powinien więc brzmieć „Pacjenci i stosowane metody badawcze”.

Opis metod jest wyczerpujący i dobrze zilustrowany, i nie wymaga dodatkowych korekt przy ostatecznej redakcji rozprawy.

Doktorantka przedstawia na kolejnych stronach rozprawy wyniki badań uzyskane w ich trakcie. Niektóre z przedstawionych w tej części rozprawy danych powinny znaleźć się w poprzednim rozdziale, np. charakterystyka 106 przypadków. Wyniki badań zostały przedstawione w sposób czytelny. Są one bardzo bogato ilustrowane licznymi tabelami oraz rycinami, co znacząco ułatwia czytanie pracy.

W dyskusji doktorantka prezentując wyniki własnych badań praktycznie nie podejmuje polemiki z wynikami badań innych autorów. W całej dyskusji brakuje chociaż jednego cytowania literatury światowej, aczkolwiek spis piśmiennictwa obejmuje 101

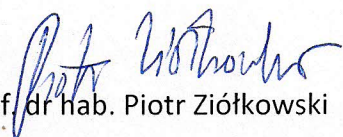
pozycji, więc chyba istniała możliwość przeprowadzenia wyczerpującej dyskusji. Zamiast tego doktorantka przytacza własne dane. Zwraca uwagę przedstawienie w tej części rozprawy rycin, które ilustrują procentowy rozkład wartości odchyłeń standardowych w grupie pacjentów przed i po zabiegu CAS oraz przed i po zabiegu CEA. Ryciny te powinny znaleźć się w części poświęconej wynikom.

Dodatkowo uwagę zwraca brak opisu w pracy zastosowanych metod statystycznych, co jest o tyle ważne, że autorka przedstawia w wynikach pracy również wartości p , tj. zależności statystycznie istotnej oraz słupki (min. rycina 19 i 24) które zapewne odnoszą się do odchylenia standardowego.

Jak wspomniałem piśmiennictwo obejmuje 101 pozycji literaturowych dobranych stosownie do tematu pracy. Około połowa spośród nich pochodzi z ostatnich 5-10 lat.

Pomimo stwierdzonych powyżej uchybień i błędów, uważam że przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska pani Natalii Leksy spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami).

W związku z tym wnioskuję do Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego, o dopuszczenie lekarz Natalii Leksy do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. Piotr Ziółkowski

Wrocław, 10 styczeń 2022 r.